

ERASMUS – DUBLIN

2025. május 25-30. között részt vehettem a dublini Teachers Academy Erasmus+ által támogatott képzésén Írországbán. Iskolapszichológusként fontosnak tartottam, hogy olyan mobilitásban vegyek részt, amit kamatoztathatok majd a munkám során, így különös izgatottsággal vágtam bele a ‘*Conflict management, emotional intelligence and bullying prevention*’ című 5 napos képzésbe, azzal a megnyugtató tudattal, hogy kézzelfogható eszközöket kapok a konfliktusok és az iskolai bántalmazás kezelésének témakörében.

Már a képzést megelőző hétvégén megérkeztem a városba, ami lehetőséget adott arra, hogy felfedezzem a környéket, otthonossá váljon a következő napokra. Szerencsére egy olyan májusi hetet sikerült “kifognom”, ami kevésbé jellemző az egyébként szeles-esős országra: többnyire napos-felhős időszakok váltották egymást némi záporral, igazi városnézős-kirándulós napok elé nézhettem. Feltűnő volt a főváros vendégszeretete és barátságossága: bárkitől kértem útbaigazítást, szívélyesen adták és csevegni is lehetett az ott élő emberekkel szinte mindenről - politikáról, kultúráról, hasonlóságokról és különbségekről, nemzeti sportokról, de legfőképp a városban fellelhető látnivalókról. Dublin legtöbb múzeuma és kulturális központja ingyenesen látogatható. Érkezésem napján éppen könyvhét volt a szállásomhoz közeli parkban, így ott sokat időztem, belehallgattam a kortárs ír irodalomba, ízelítőt kaptam a nemzetközi publikációk szokásínusából.

Remek szálláshelyet választottam - teljesen véletlenül, - így egy könnyed reggeli sétával el tudtam érni a képzési helyre, amely egy csodás gótikus templom (St. Mary's Church) kertjében helyezkedett el egy óvoda és egy iskola közrefogásával. Az első nap az ismerkedésről szólt, találkoztam az ‘osztálytársaimmal’: két olasz, két német, egy spanyol, két korzikai és egy magyar kolléga mellett tanulhattam. Ők nagyrészt középiskolai és felnőttképzésből jövő pedagógusok voltak, így az oktatás teljes skáláját lefedve tudtunk a megtanultakhoz

példákat, gyakorlati ötleteket gyűjteni. A fogadtatásunk nagyon kellemes, szinte baráti hangulatban telt (az írek tényleg nagyon vendégszeretőek), hamar megtaláltuk a közös hangot az anyanyelvi gát ellenére is. Párhuzamosan még két képzés folyt a miénkkel, a délutáni elfoglaltságon további hallgatókkal is megismerkedhettem. Közös nemzeti ételek elfogyasztása és Guinness-ezés után városnéző túrát szerveztek nekünk, gyalog bejártuk a belváros nevezetességeit, de nem a szokványos úticélokot választva, teret adva annak, hogy a túravezetőnk mesélhessen Dublin történelméről és a hagyományokról, szokásokról.

A kurzus további napjain elsajátítottuk az erőszakmentes kommunikáció alapjait, különböző kézzelfogható eszközöket dolgoztunk ki az iskolai bántalmazás prevenciós és intervenciós eseteihez.

Különös hangsúlyt fektettünk arra, hogy ne csak pszichológusi kompetenciahatárokkal lehessen használni az eszközöket, közösen dolgoztunk ki pedagógusok által használható óraterveket. Szó esett a pedagógus-diák, diák-diák és pedagógus-pedagógus konfliktusokról is, ilyen helyzetekre is hasznos tanácsokat, meglátásokat kaptunk. Igazán üdítő volt látni a különböző nemzetiségű kollégák hozzáállását, olyan perspektívára is rávilágított a közös gondolkodás, ami nem sokszor jutna az eszembe. A képzés további részeként áttekintettük a 'Social and Emotional Learning' alappilléreit, érzelmi intelligenciát fejlesztő osztályfoglalkozásokat, feladatokat is kézhez kaptunk, amik egyszerűen beépíthetően akár matematika, földrajz, ének vagy testnevelés órába, ezeket a terveket is beletehettem az utazótáskámba. Az órai szünetek alatt tovább folytatódott a gondolkodás a kollégákkal, mindenki a saját szakterületéről hozott problémát vagy kért tanácsot, igazán ki tudott egészülni a pszichológiai nézőpontom a pedagógiai álláspontokkal. A lendületünk pedig 5 napon keresztül kitartott, nem csak a tanteremre korlátozódva, hanem a délutáni szabad programokat is leginkább egymás társaságában töltöttük el, továbbgondolva a délelőtti elhangzottakat, mélyítve egymás megismerését.

Elbuszoztunk Glendalough-ba, két csodálatos tó mellett kirándultunk, majd délután egy megkímélt és művészeti becsben tartott kúriát járhattunk be. A kirándulás után még áldoztunk az ír kocsmakultúrának, közösen megnéztünk egy élő meccsközvetítést és az elérhetőségeinket cserélgetve terveztük a következő találkozásunk, vágyott csereprogramok megvalósulását. Bár az utazás előtt hosszúnak tűnt a dublini 9 nap, nagyon gyorsan eltelt és leginkább az otthonossága, a vendégszeretete és az emberek életöröme miatt. Az írek rendkívül büszkéek a történelmükre, a kultúrájukra és éppen ezért rendkívül nyitottak arra, hogy ezt megosszák olyanokkal, akik érdeklődnek eziránt. Első Írországi látogatásom volt ez, de biztosan nem utolsó.

Csernai Lilla

iskolapszichológus

XIII. Kerületi Hunyadi Mátyás Általános Iskola